ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

Τεύχος 117, Μάιος 2005

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ με αφορμή την επέτειο της πρωτομαγιάς απευθύνθηκαν στους εργαζόμενους καλώντας τους να συμμετάσχουν στην απεργιακή κινητοποίηση αφενός για να τιμήσουν τους αγώνες των συνδικάτων για ένα καλύτερο κόσμο, αφετέρου, να διατρανώσουν τη θέλησή τους για την διεκδίκηση καλύτερων συνθηκών διαβίωσης σήμερα, όπου η κατάσταση στην αγορά εργασίας διαρκώς χειροτερεύει. Τα υψηλά επίπεδα της ανεργίας, η ακρίβεια, οι χαμηλοί κατώτατοι μισθοί και το χαμηλό επίπεδο των κοινωνικών παροχών είναι το υπόβαθρο πάνω στο οποίο η ΓΣΕΕ καλεί μέσω της προκήρυξης - που δημοσιεύεται σε αυτό το τεύχος της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ - τους εργαζόμενους να στηρίξουν τη προσπάθειά της στην διεκδίκηση μιας εναλλακτικής πολιτικής για την οικονομία, την ανάπτυξη, την αγορά εργασίας και την κοινωνική ασφάλιση. Επιπλέον, η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ δημοσιεύει άρθρο για την ελληνική οικονομία το 2004, καθώς επίσης και άρθρο για το κόστος εργασίας στην Ελλάδα. Τέλος, παρουσιάζονται οι δραστηριότητες του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ το τελευταίο διάστημα.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ • ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Χρήστος Πολυζωγόπουλος • **ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:** ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΙΝΕ, *Πρόεδρος:* Χρήστος Πολυζωγόπουλος, *Αναπληρωτής Πρόεδρος:* Α. Αποστολόπουλος, *Αντιπρόεδρος:* Π. Βούτος, Δ. Στρατούλης, Γ. Ποντικός, *Γρ. Οικονομικού:* Κ. Πουπάκης, *Διευθύνων Σύμβουλος:* Φ. Φατούρος, *Μέλη:* Α. Βλάχος, Π. Γρατσάνης, Στ. Κουτσιούμπελης, Ν. Τσιούνης, Α. Μητρόπουλος, Γ. Ντάσης, Δ. Παρλαβάντζας, Λ. Τέσκος, Σοφ. Κοντόπουλος, Σωτ. Νικολαρόπουλος • **ΓΡΑΦΕΙΑ:** Εμμ. Μπενάκη 71Α, Αθήνα 106 81, Τηλ: 210 3327710, 210 3327726, Fax: 210 3304452 • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:** www.inegsee.gr • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:** ΚΑΜΠΥΛΗ, Αντιγόνης 60, Τηλ: 210 5156820, Fax: 210 5156811

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2005

Εργαζόμενοι/ες, άνεργοι, Συνταξιούχοι,

Η επέτειος της Πρωτομαγιάς βρίσκει τους εργαζόμενους μπροστά σε νέες προκλήσεις. Δεν αρκούν στους κυβερνώντες τα βάρη που επωμίστηκε η εργατική τάξη τα τελευταία χρόνια προς χάριν των κερδών του κεφαλαίου. Το κεφάλαιο τα θέλει όλα. Η κυβέρνηση φέρνει διαδοχικά μέτρα που συρρικνώνουν τα εισοδήματα και τα δικαιώματά μας. Οι επιχειρήσεις απαλλάσσονται από φόρους και οι εργαζόμενοι πληρώνουν όλο και περισσότερους την ίδια ώρα που το εισόδημά τους μειώνεται. Η ανεργία συνεχίζει τον ανηφορικό της δρόμο και οι άνεργοι επιβιώνουν με απαράδεκτα χαμηλή στήριξη. Οι απολύσεις αυξάνονται. Νέα αντεργατικά μέτρα προστίθενται για τις εργασιακές σχέσεις που θέλουν να τις ρευστοποιήσουν πλήρως. Επίσης το Ασφαλιστικό ξαναμπαίνει στο μάτι του κυκλώνα.

Στην Ευρώπη έχει δρομολογηθεί η κοινωνική οπισθοδρόμηση. Στον πλανήτη η φτώχεια, η δυστυχία, η εξαθλίωση, ο πόλεμος είναι τα χαρακτηριστικά της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Υποστηρίζουμε ότι ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός όπου οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη.

Καλούμε σε ενωμένο, μαζικό, ταξικό αγώνα όλους τους εργαζόμενους

Αρνούμαστε αυτόν τον κόσμο της ανισότητας και της αδικίας.

Διεκδικούμε το δίκιο της εργατικής τάξης.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

Απόκρουση λιτότητας - Υπεράσπιση Συμβάσεων και συνδικαλιστικής δράσης

- Διεκδικούμε αυξήσεις για αξιοπρεπείς μισθούς και ημερομίσθια με στόχο την βελτίωση του πραγματικού εισόδημά μας και την σύγκλιση με τους Ευρωπαικούς μισθούς.
- Αξιόπιστη πολιτική αμοιβών με νέο ενιαίο μισθολόγιο στο δημόσιο.
- Σεβασμός στις Ελεύθερες Συλλογικές διαπραγματεύσεις και γνήσιες συλογικές συμβάσεις στο δημόσιο. Υπεράσπιση και ενίσχυση της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.
- Δημοκρατία και ελεύθερη συνδικαλιστική έκφραση στους χώρους δουλειάς.
- Διεκδικούμε άμεσα αποκατάσταση των απωλειών του εισοδήματός μας απ' την

πρόσφατη αύξηση του ΦΠΑ που μείωσε την αγοραστική μας δύναμη, τουλάχιστον κατά 1,5 μονάδα σύμφωνα με στοιχεία του ΙΝ.Ε./Γ.Σ.Ε.Ε./Α.Δ.Ε.Δ.Υ

Πάταξη ακρίβειας Πληθωρισμού

Διεκδικούμε:

- Μείωση των συντελεστών ΦΠΑ στα είδη λαϊκής κατανάλωσης.
- Αυστηρό έλεγχο των τιμών και των κερδοσκοπικών φαινομένων της αγοράς.
- Εργατικό Τιμάριθμο για την πραγματική μέτρηση του πληθωρισμού.

Όχι σε Απολύσεις - Ανεργία

Η ανεργία αυξάνει δραματικά. Οι άνεργοι έφθασαν τους 560.000 και συνεχώς ο αριθμός τους διευρύνεται. Επιχειρήσεις κλείνουν ή μεταναστεύουν στι γειτονικές χώρες, όπου βρίσκουν χαμηλότερες αμοιβές, ενώ νέες επενδύσεις δεν πραγματοποιούνται. Η αποβιομηχάνιση παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις. Οι επιδοτήσεις νέων επενδύσεων αποσυνδέθηκαν απ' την υποχρέωση δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας. Απεναντίας έχουμε μείωση κατά 10% της φορολόγησης των διανεμομένων κερδών!! (Αυτά που οδεύουν στις τσέπες των επιχειρηματιών και όχι στις επενδύσεις)

Διεκδικούμε:

Αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 80% του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη. Διπλασιασμός του χρόνου χορήγησής του. 35ωρο χωρίς μείωση αποδοχών - πολιτικές ενίσχυσης της απασχόλησης στον κοινωνικό τομέα, το περιβάλλον, την ποιότητα ζωής.

Απορρίπτουμε κάθε συζήτηση ή προσπάθεια ανατροπής των εργασιακών σχέσεων και την περαιτέρω ελαστικοποίησή τους, που επιχειρούν να επιβάλλουν οι εργοδότες με πρόσχημα την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Απαιτούμε την εφαρμογή των συμβάσεων και της εργατικής νομοθεσίας. Διεκδικούμε την ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων με όρους σταθερής εργασίας.

Απαιτούμε τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων σύμφωνα με την πρόταση νόμου Γ.Σ.Ε.Ε./Α.Δ.Ε.Δ.Υ

Αναβάθμιση Ασφαλιστικού - Συνταξιοδοτικού

Απαιτούμε:

- Την στήριξη και ενίσχυση του Δημόσιου ασφαλιστικού συστήματος, της κύριας και επικουρικής σύνταξης, την γενναία αύξηση των συντάξεων.
- Την υλοποίηση του Ν.3029/2002 στο σκέλος της εφαρμογής της κρατικής χρηματοδότησης, την καταβολή οφειλών, τον αυστηρό έλεγχο για την ανασφάλιστη και μαύρη εργασία (κοντά στα 4 δις € ετησίως είναι τα διαφυγόντα έσοδα του ΙΚΑ).Η ακρίβεια και η ασυδοσία της αγοράς έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση των ειδών λαϊκής κατανάλωσης τουλάχιστον κατά 15%, εξανεμίζοντας μισθούς και ημερομίσθια.

ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΙΘΜΟΙ, ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

- Απορρίπτουμε τους σχεδιασμούς για την αύξηση ορίων ηλικίας, μείωση συντάξεων, εκθεμελίωση της κοινωνικής ασφάλισης. Απορρίπτουμε τις αντιασφαλιστικές διατάξεις. Αντίθετα διεκδι-

κούμε την βελτίωση των ασφαλιστικών παροχών και προϋποθέσεων.

Διεκδικούμε:

- Ενίσχυση των χαμηλών συντάξεων με ευθύνη της πολιτείας χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση του ΣΚΑ. 20 ημερομίσθια κατώτερη κύρια σύνταξη. Πλήρη αναπλήρωση των μισθών στα 35 χρόνια χωρίς όριο ηλικίας.

- Απαιτούμε εξεύρεση πόρων από τις στρατιωτικές δαπανές και πρόσθετη φορολόγηση των κερδών και της μεγάλης ακίνητης περιουσίας, που μπορούν να δημιουργήσουν νέους πόρους ώστε να ενισχυθούν οι δομές και λειτουργίες του ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Καταγγέλλουμε την αλλαγή του τρόπου κοστολόγησης φαρμάκων που έχει σαν αποτέλεσμα την επιβάρυνση των ασφαλισμένων και των ασφαλιστικών ταμείων.

Οχι σε Αποκρατικοποιήσεις - Ιδιωτικοποιήσεις

- Αποκρούομε την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, την κατάργηση θέσεων εργασίας, την ανατροπή και τον περιορισμό των εργασιακών δικαιωμάτων, τις αναδιαρθρώσεις που μεταφέρουν το κόστος στο ΙΚΑ και στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία του Δημοσίου.

- Αντιτασόμαστε στις ιδιωτικοποιήσεις σημαντικών τομέων των δημοσίων υπηρεσιών.

- Διεκδικούμε την αυτοτέλεια,τη λειτουργική ανεξαρτησία και την αξιοκρατική στελέχωση της δημόσιας διοίκησης.

- Οι στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις πρέπει να μείνουν στον έλεγχο του κράτους, αποκοματικοποιημένες, ποιοτικά αναβαθμισμένες με εργατικό έλεγχο.

Αλλαγή του άδικου φορολογικού συστήματος,αντιστροφή της σχέσης άμεσων έμμεσων φόρων

- Διεύρυνση της φορολογίας του κεφαλαίου και των κερδών.

- Τιμαριθμοποίηση φορολογικής κλίμακας και των κλιμακίων.

- Αύξηση και αναδιάταξη των κλιμακίων. Αφορολόγητο στα 14.000 ευρώ.

Δημοψήφισμα για το Ευρωσύνταγμα

- Κοινωνική Ευρώπη των λαών και όχι των μονοπωλίων και των αγορών.

- Διασφάλιση και διεύρυνση των κοινωνικών κατακτήσεων.

- Απόσυρση της οδηγίας Bolkenstein και της οδηγίας για την διεύρυνση του εργάσιμου χρόνου.

Ανάπτυξη - Επενδύσεις - Απασχόληση

- Ενίσχυση των δημοσίων επενδύσεων

- Ουσιαστικές πολιτικές ανάπτυξης, μείωση γραφειοκρατίας.

- Αξιοποίηση ολυμπιακών εγκαταστάσεων και υποδομών για τις ανάγκες των πολιτών με σεβασμό στο περιβάλλον χωρίς εκχώρησή τους στους ιδιώτες με όρους αγοράς.

- Επενδύσεις κλαδικές και περιφερειακές, ανάπτυξη που θα δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας.

Κοινωνική αλληλεγγύη - Ποιότητα ζωής

- Αξιοκρατική στελέχωση και χρηματοδοτική ενίσχυση της Δημόσιας Υγείας, Παιδείας, Πρόνοιας.
- Προστασία του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής.
- Ίση μεταχείριση των μεταναστών με τους έλληνες εργαζόμενους.

Ειρηνική συμβίωση των λαών - όχι στον πόλεμο και στις επεμβάσεις των "ισχυρών".

Λύση του Κυπριακού και του Παλαιστινιακού σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ

Νέοι και νέες, Ενταχθείτε στα συνδικάτα, δώστε νέα ώθηση στο σ.κ. Αγωνιστείτε μαζί μας για να μην αποκοπεί η νέα γενιά από τα δικαιώματα της προηγούμενης γενιάς όπως επιδιώκουν οι εργοδότες και οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Συσπειρωθείτε στα συνδικάτα για μια νέα άνοιξη του σ.κ. για να χτυπήσουμε την εργοδοτική αυθεραισία που αμφισβητεί στοιχειώδη δικαιώματά μας.

ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΕ ΙΣΧΥΡΑ ΤΑΞΙΚΑ ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΕΝΩΤΙΚΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ

ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟ

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΉ ΟΙΚΟΝΟΜΊΑ ΤΟ 2004*

Του Γιάννη Παναγόπουλου
Οργανωτικού Γραμματέα της ΓΣΕΕ

1. Η Έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδας για την ελληνική οικονομία και τις προοπτικές της αναφέρεται στην αναγκαιότητα επίτευξης ταχείας οικονομικής ανάπτυξης. Ως βασικές προϋποθέσεις αυτού του στόχου, θεωρεί τη μακροοικονομική σταθερότητα, την αποκατάσταση της δημοσιονομικής σταθερότητας και τη διασφάλιση χαμηλού πληθωρισμού. Επίσης, η Έκθεση υποστηρίζει ότι απαιτείται σημαντική αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της οικονομίας μέσω των επενδύσεων και της πιο αποτελεσματικής αξιοποίησης των συντελεστών παραγωγής.

2. Το ερώτημα όμως που προκύπτει τόσο από τις διαπιστώσεις της Έκθεσης του Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδας (επιβράδυνση του ρυθμού αύξησης του ΑΕΠ τον τελευταίο χρόνο, υψηλό επίπεδο ανεργίας, αύξηση των πληθωριστικών πιέσεων, αυξανόμενες πιέσεις του διεθνούς ανταγωνισμού), όσο και από την αναγκαιότητα ταχείας ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, είναι με ποια σύνθεση οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής θα επιτευχθούν οι αναγκαίοι οικονομικοί, αναπτυξιακοί και κοινωνικοί στόχοι.

Προτείνεται ένα μείγμα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής των «οικονομικών της προσφοράς», που όπως αναφέρεται στην Έκθεση βελτιώνει τις συνθήκες της προσφοράς, προσδίδοντας μεγάλο βάρος στο ρόλο των φορολογικών κινήτρων και ιδιαίτερη σημασία στις φορολογικές ελαφρύνσεις προς τις επιχειρήσεις και στις διαρθρωτικές αλλαγές μείωσης του κόστους εργασίας, με την ελπίδα αύξησης του ρυθμού οικονομικής ανάπτυξης, δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, νέων εισοδημάτων, νέων φορολογικών εσόδων και μείωσης των πληθωριστικών πιέσεων.

Αυτό ακριβώς το μείγμα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής εφαρμόζει η Κυβέρνηση και από την άποψη αυτή, είναι ενδιαφέρον να θυμηθούμε όλοι, ότι σε όποιες χώρες εφαρμόστηκε στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1980 και της δεκαετίας του 1990 (Ελλάδα) δεν στέφθηκε από επιτυχία. Η σύνθεση αυτή οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής αδυνατεί να επιτύχει τη βραχυχρόνια ισορροπία των δημοσιονομικών και μακροοικονομικών μεγεθών και ταυτόχρονα αδυνατεί να δημιουργήσει τις αναγκαίες προϋποθέσεις της μεσο-μακροπρόθεσμης ισορροπίας των αναπτυξιακών, των εισοδηματικών και κοινωνικών

* Το κείμενο αυτό παρουσιάστηκε στην Γενική Συνέλευση της Τράπεζας της Ελλάδας στις 25/4/2005

ανισοτήτων, αφού ελαχιστοποιούνται στη λειτουργία της οικονομίας οι προσδοκίες ζήτησης. Έτσι, το αποτέλεσμα είναι οι χαμηλοί ρυθμοί αύξησης των επενδύσεων, η αύξηση της ανεργίας (εκτιμάμε ότι η αρνητική επίπτωση της αύξησης του Φ.Π.Α. στην απασχόληση θα είναι της τάξης του 0,3%, 10.000 άτομα περίπου), η επιδείνωση των εισοδημάτων (η συνολική επίπτωση της πρόσφατης αύξησης του Φ.Π.Α. στον πληθωρισμό εκτιμάμε ότι θα ανέλθει σε 1,5%) και η μείωση των δημόσιων και κοινωνικών δαπανών προς όφελος της προσφοράς (επιχειρήσεις).

Καθώς η περιοριστική αυτή πολιτική, όπως γνωρίζουμε από την εφαρμογή της σε άλλες χώρες αλλά και στη χώρα μας στις αρχές της δεκαετίας του 1990, αυξάνει τα κοινωνικά ελλείμματα, διευρύνει τις εισοδηματικές και κοινωνικές ανισότητες και τέλος βυθίζει την οικονομία σε στασιμότητα και ύφεση, αναζητούνται μέτρα διαρθρωτικών αλλαγών στην απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, στο χρόνο εργασίας και το ωράριο, στην μείωση του κόστους εργασίας και στην κοινωνική ασφάλιση (επαναξιολόγηση της ηλικίας συνταξιοδότησης και των συνταξιοδοτικών παροχών), με στόχο τη βελτίωση του επιπέδου ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Όμως με ποιες προϋποθέσεις μπορούν να εφαρμοστούν αυτά τα μέτρα διαρθρωτικών αλλαγών μείωσης του κόστους εργασίας όταν:

- Το εισοδηματικό μερίδιο της εργασίας από 77% το 1982 μειώθηκε σε 67,4% του ΑΕΠ στο τέλος του 2004,
- το μοναδιαίο κόστος εργασίας στην Ελλάδα είναι χαμηλότερο στην Ε.Ε. και μάλιστα μικρότερο κατά 10% σε σχέση με την Ισπανία και την Πορτογαλία,
- η μείωση του κόστους εργασίας μετατράπηκε περισσότερο σε αυξήσεις των κερδών και λιγότερο σε βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, με αποτέλεσμα το 2004 η συμβολή των περιθωρίων κέρδους στην ανταγωνιστικότητα να είναι αρνητική (-1,2%),
- οι πραγματικοί μισθοί στην Ελλάδα θα πρέπει να αυξηθούν κατά 6,5% επιπλέον του μέσου ευρωπαϊκού όρου, ώστε η αγοραστική τους δύναμη, εφόσον η παραγωγικότητα στη χώρα μας ανέρχεται στο 88% του μέσου ευρωπαϊκού όρου της Ε.Ε., να ανέλθει στο 88% του αντίστοιχου μέσου μεγέθους της Ε.Ε (ανέρχεται σήμερα σε 83%),

- η εισοδηματική κατάσταση της συντριπτικής πλειοψηφίας των συνταξιούχων της χώρα μας είναι δραματική, όταν 7 στους 10 συνταξιούχους παίρνουν μηνιαία σύνταξη κάτω των 500 ευρώ και ο πραγματικός χρόνος συνταξιοδότησης έχει φθάσει τα 62 έτη και το επίπεδο της ανεργίας παραμένει υψηλό (10,3%) και οι προοπτικές του είναι δυσοίωνες.

- Η δημογραφική πολιτική για την ανανέωση του πληθυσμού και την υποστήριξη της οικογένειας είναι στοιχειώδης και ελλειμματική.

Έχουμε τη γνώμη, ότι με αυτά τα δεδομένα δεν μπορεί να μην ανησυχούμε για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Ένα μέλλον το οποίο θα υποστεί τις σοβαρές συνέπειες της ακολουθούμενης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής «των οικονομικών της προσφοράς και των αποκλεισμένων κοινωνιών».

Το μοντέλο οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής που εμείς προτείνουμε είναι αυτό «των αναπτυξιακών και αναδιανεμητικών πολιτικών».

Το ζητούμενο για το παρόν και το μέλλον της ελληνικής οικονομίας στο τεχνολογικά δυναμικό και ανταγωνιστικό ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον δεν είναι η αναποτελεσματική διαχείριση του δημοσίου ελλείμματος και η ύφεση, αλλά η εισροή της ποιότητας σε όλους τους αρμούς της (ποιότητα στις αναπτυξιακές και κοινωνικές υποδομές, ποιότητα στην οργάνωση της παραγωγής, ποιότητα στην έρευνα και την τεχνολογία, ποιότητα στην εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού, ποιότητα στις εργασιακές σχέσεις, ποιότητα στην υγεία, ποιότητα στη δημόσια διοίκηση, ποιότητα στα ελληνικά προϊόντα και στις υπηρεσίες, κλπ).

Η ελληνική οικονομία στο νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον θα είναι αναποτελεσματικό να αναπαράγεται με όρους ποσότητας και χαμηλού κόστους εργασίας. Ποιες όμως κινητήριες δυνάμεις θα μετατοπίσουν το κέντρο βάρους της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας από την ποσότητα στην ποιότητα; Ασφαλώς οι δυνάμεις της ανάπτυξης, της εργασίας, της καινοτομίας, της ανταγωνιστικότητας και της αναδιανεμητικότητας; Ποιος όμως θα εμπνεύσει και θα προσανατολίσει τις δυνάμεις αυτές προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης και της κοινωνικής πολιτικής;

Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο ενός μοντέλου «αναπτυξιακής και αναδιανεμητικής στρατηγικής», αποτελούν άμεση προτεραιότητα για τις δημόσιες πολιτικές στην χώρα μας, οι παρακάτω προσανατολισμοί της νέας οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής:

Πρώτον:
διαμόρφωση μιας εναλλακτικής διάρθρωσης του παραγωγικού συστήματος και της μεταμόρφωσης και μετάβασης του από τους τομείς παραγωγής στα παραγωγικά συμπλέγματα. Αναγκαία συνθήκη γι'αυτή τη μεταμόρφωση του παραγωγικού συστήματος αποτελεί η ανάπτυξη κλαδικών πολιτικών και η διαμόρφωση ολοκληρωμένων παραγωγικών συμπλεγμάτων (clusters) (π.χ. αγροδιατροφικές αλυσίδες, βιομηχανο-τουριστικό σύμπλεγμα, αγροτοτουριστικό σύμπλεγμα κλπ) σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Παράλληλα η περιφερειακή συγκρότηση των ολοκληρωμένων παραγωγικών συμπλεγμάτων προϋποθέτει, με την συμμετοχή των τοπικών φορέων, τον προσδιορισμό του παραγωγικού χαρακτήρα και του αναπτυξιακού προσανατολισμού της κάθε περιφέρειας.

Δεύτερον:
διατήρηση των υψηλών ρυθμών αύξησης της εσωτερικής ζήτησης, έτσι ώστε η ελ-

ληνική οικονομία να εξακολουθήσει να μεγεθύνεται με τον δυνητικό ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ που εκτιμάται στο επίπεδο του 3,7%.

Τρίτον:
αύξηση του κεφαλαιακού αποθέματος δια μέσου του υψηλού επιπέδου των επενδύσεων (δημόσιων και ιδιωτικών), έτσι ώστε να αυξηθούν ακόμη περισσότερο η παραγωγικότητα της εργασίας και ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Τέταρτον:
πραγματοποίηση των διαρθρωτικών αλλαγών στο μεταμορφωμένο παραγωγικό σύστημα προκειμένου να βελτιωθεί το επίπεδο ποιότητας των παραγωγικών δυνατοτήτων της ελληνικής οικονομίας. Η αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας θα επιτευχθεί διαμέσου μιας σύγχρονης αναπτυξιακής και τεχνολογικής πολιτικής, η οποία δεν θα εκφυλίζεται σε παροχές και χρηματοδοτήσεις προς τις επιχειρήσεις, αλλά θα αποσκοπεί στην επίτευξη της ποιοτικής αναβάθμισης της παραγωγής. Ακριβώς εδώ εντοπίζεται ο πυρήνας της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και όχι στις διαρθρωτικές αλλαγές μείωσης του κόστους εργασίας.

Πέμπτον:
πρόσθετοι πόροι που θα προέλθουν από την επιτάχυνση της ανάπτυξης, όπως και οι πόροι που θα αντληθούν από την αναδιανομή του εισοδήματος διαμέσου του φορολογικού συστήματος, θα κατευθύνονται στην ταχύτερη αύξηση των δημοσίων επενδύσεων με ταυτόχρονη εξισορρόπηση των δημοσίων οικονομικών και την ενίσχυση της χρηματοδότησης για μια διευρυμένη και με βάση τις σύγχρονες ανάγκες κοινωνική πολιτική, που θα εξασφαλίζει ασφάλεια και ασφάλιση των δυνάμεων της εργασίας.

Η νέα αυτή οικονομική και κοινωνική πολιτική «των αναπτυξιακών και αναδιανεμητικών πολιτικών» μπορεί να οδηγήσει την ελληνική οικονομία στη διεύρυνση του αναπτυξιακού και κοινωνικού αποθέματος, στην μεταμόρφωση του παραγωγικού συστήματος, στην μείωση της ανεργίας, στην αύξηση της απασχόλησης και του εισοδήματος και στην προώθηση της πραγματικής σύγκλισης.

Επιθυμούμε να τονίσουμε με ιδιαίτερη έμφαση ότι εάν η αναδιανομή του εισοδήματος σε βάρος της εργασίας και η υποβάθμιση του κράτους – πρόνοιας με τη μείωση του επιπέδου των κοινωνικών δαπανών συνεχίσει να αποτελεί συστατικό στοιχείο της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής στην χώρα μας, τότε δύσκολα θα απομακρυνθούμε από το σημερινό επίπεδο της ανεργίας και επίσης δύσκολα θα αντιμετωπίσουμε τις πιέσεις του διεθνούς ανταγωνισμού και θα προσεγγίσουμε τον στόχο της πραγματικής σύγκλισης, ιδιαίτερα στις νέες συνθήκες της διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο σημείο αυτό επιθυμούμε επίσης να διατυπώσουμε τις επιφυλάξεις μας στην Έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδος, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του ΟΟΣΑ και του ΔΝΤ για το μέλλον του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα, υποστηρίζοντας ότι το ασφαλιστικό σύστημα στην Ελλάδα δεν καταρρέει και στην σημερινή του φάση απαιτεί την υλοποίηση του Ν.3029/02, με την συνεπή χρηματοδότησή του, με 1% του ΑΕΠ. Επίσης σύμφωνα με τα ευρήματα της πρόσφατης Αναλογιστικής μελέτης του Ινστιτούτου μας για το Ι.Κ.Α./ΕΤΑΜ, απαιτούνται, μεταξύ των άλλων, πρόσθετοι πόροι, προκειμένου να σχηματισθεί το αναγκαίο αποθεματικό που εξανεμίσθηκε τα προηγούμενα χρόνια, για να χρηματοδοτηθούν οι συντάξεις φτώχειας των 500 ευρώ τον μήνα μετά το 2025. Για το σχηματισμό αυ-

τού του ασφαλιστικού αποθεματικού οφείλουν να συμβάλουν ΟΛΟΙ με στοχευμένες και προοδευτικού χαρακτήρα πολιτικές εξεύρεσης πόρων ανάλογα με τις δυνατότητες των πολιτών και κυρίως των εχόντων και κατεχόντων.

Κατ' αυτόν τον τρόπο θα εξασφαλισθούν οι συνθήκες αλληλεγγύης και όχι σύγκρουσης των γενεών στη χώρα μας.

Ως εκπρόσωποι του κόσμου της εργασίας στην Ελλάδα μαζί με τους συναδέλφους μας στα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διεκδικούμε ως κεντρικό αίτημα στην Ένωση, την αναγκαιότητα της βελτίωσης της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας των ευρωπαίων πολιτών. Αυτόν ακριβώς τον στόχο προσπαθούμε να κατακτήσουμε με τους προβληματισμούς, τις προτάσεις μας και τις διεκδικήσεις μας για την πορεία της ελληνικής οικονομίας και με την διεξαγωγή δημοψηφίσματος για την Συνταγματική Ευρωπαϊκή Συνθήκη, θεωρώντας ότι θα βελτιωθούν σημαντικά οι συνθήκες ανάπτυξης του οικονομικού και κοινωνικού σχηματισμού στη χώρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στα νέα δεδομένα του παγκόσμιου ανταγωνισμού. Αυτό θα επιτευχθεί με την δυναμική και ποιοτική αναβάθμιση της θέσης της ελληνικής και της ευρωπαϊκής οικονομίας και όχι με την παθητική προσαρμογή της στο νέο καταμερισμό εργασίας και στις νέες συνθήκες των τεχνολογικών, γνωσιολογικών και καινοτομικών ανακατατάξεων που συντελούνται στην παραγωγική διαδικασία. Εκτιμούμε ότι η παθητική προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας στα νέα διεθνή και ευρωπαϊκά τεχνολογικά δεδομένα, θα προσανατολίσει την ελληνική οικονομία σε συνθήκες περιθωριοποίησης από τις πιέσεις του ανταγωνισμού και την ελληνική κοινωνία σε ανισότητες και αποκλεισμούς.

ΠΌΣΟ ΑΚΡΙΒΉ ΕΊΝΑΙ Η ΕΡΓΑΣΊΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΆΔΑ;

του Ηλία Ιωακείμογλου

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Δεύτερης Γενικής Διεύθυνσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (μέρος των οποίων δημοσιεύεται ως στατιστικό παράρτημα αφενός μεν στην έκδοση European Economy αφετέρου δε στις φθινοπωρινές και εαρινές προβλέψεις της Επιτροπής) το ονομαστικό κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος στο σύνολο της ελληνικής οικονομίας (ιδιωτικός και δημόσιος τομέας) υπολογισμένο σε δολάρια ΗΠΑ, αυξήθηκε στην διάρκεια της τετραετίας 2000/2004 κατά 10,2% περισσότερο από όσο στις υπόλοιπες 35 βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες[1]. Ωστόσο, αυτή είναι η μισή αλήθεια. Η άλλη μισή είναι ότι ολόκληρη η εν λόγω αύξηση του μοναδιαίου κόστους εργασίας προέρχεται από την ανατίμηση του ευρώ έναντι του δολαρίου, αλλά και από την υποτίμηση μιας σειράς εθνικών νομισμάτων άλλων βιομηχανικά ανεπτυγμένων χωρών (που περιλαμβάνονται στις υπό εξέταση 35 χώρες). Εάν οι συναλλαγματικές ισοτιμίες είχαν παραμείνει σταθερές, τότε, το ονομαστικό κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος στο σύνολο της ελληνικής οικονομίας θα είχε μειωθεί έναντι των 35 άλλων βιομηχανικών χωρών κατά 2%. Αυτό φαίνεται στην πρώτη στήλη του πίνακα 1.

Πίνακας 1
Ονομαστικό κόστος εργασίας στην Ελλάδα έναντι 35 άλλων βιομηχανικά ανεπτυγμένων χωρών

	Σε εθνικό νόμισμα	Σε δολάρια ΗΠΑ
1995	100	100
1996	99,5	102,8
1997	99,8	107,8
1998	100	104,5
1999	98,8	105,5
2000	96,5	97,8
2001	91,6	95,6
2002	93,7	100,3
2003	91,7	103,1
2004	94,6	107,8
2004/2001	3,3%	12,8%
2004/2000	-2,0%	10,2%

Σημασία έχει επίσης η επιλογή της περιόδου για την οποία πραγματοποιούμε διεθνείς συγκρίσεις. Έτσι, για την τριετία 2002-2004 υπήρξε αύξηση της πραγματικής σταθμισμένης συναλλαγματικής ισοτι-

1. Με πιο τεχνικούς όρους, η πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία για την Ελλάδα, υπολογισμένη με βάση το μοναδιαίο κόστος εργασίας αυξήθηκε έναντι των 35 υπό εξέταση χωρών κατά 10,2%.

μίας για την Ελλάδα κατά 12,8% σε κοινό νόμισμα (δολάριο) και 3,3% σε εθνικό νόμισμα. Η επιλογή της τριετίας δημιουργεί λανθασμένες εντυπώσεις διότι όπως φαίνεται στον παραπάνω πίνακα, από το 1995 και μετά, το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος στην Ελλάδα, εάν δεν συνυπολογίσουμε τις μεταβολές στις συναλλαγματικές ισοτιμίες, παρουσίασε μείωση ως προς τις άλλες 35 χώρες και ήταν σαφώς μικρότερο στην πενταετία 2000-2004 συγκριτικά με την πενταετία 1995-1999. Θα ήταν εξάλλου παράδοξο να μην συμβαίνει αυτό με δεδομένη την ταχεία αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας στην Ελλάδα που μειώνει το μοναδιαίο κόστος εργασίας.

Από την σύγκριση των αυξήσεων του κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος στην Ελλάδα έναντι των αντίστοιχων αυξήσεων στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 15 πιο αναπτυγμένων χωρών (βλ. στον πίνακα 2), φθάνουμε στις εξής διαπιστώσεις: Η αύξηση στην Ελλάδα ήταν υψηλότερη από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 15 χωρών, πλην όμως η διαφορά ανάγεται εν πολλοίς στις εξελίξεις στην Γερμανία όπου οι αυξήσεις του κόστους εργασίας ήταν οριακές. Η Ελλάδα, ωστόσο, δεν ανταλλάσσει ομοειδή προϊόντα με την Γερμανία. Αντιθέτως, την αφορά ιδιαίτερα το κόστος εργασίας στις άλλες χώρες της νότιας Ευρώπης, δηλαδή στην Ισπανία, την Ιταλία και την Πορτογαλία που παρουσιάζουν σχετικά όμοια διεθνή εξειδίκευση με την ελληνική οικονομία. Η αύξηση του μοναδιαίου κόστους εργασίας στην Ελλάδα ήταν περίπου η ίδια με τις αυξήσεις στην Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία.

Σε ότι αφορά την Ελλάδα και τις δύο χώρες της Ιβηρικής χερσονήσου, δεν πρόκειται για τυχαία σύμπτωση το γεγονός ότι παρουσιάζουν αυξήσεις του ονομαστικού κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος που υπερβαίνουν γενικά τον μέσο όρο της ΕΕ-15: Έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο, και έχει καταγραφεί στην οικονομική θεωρία ως φαινόμενο Balassa-Samuelson, ότι ο πληθωρισμός είναι συστηματικά υψηλότερος στις χώρες που συγκλίνουν πραγματικά προς τις πιο ανεπτυγμένες χώρες –και τέτοια είναι η περίπτωση της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και της Ελλάδας. Αποδεικνύεται, δηλαδή, ότι η ίδια η διαδικασία της πραγματικής σύγκλισης οδηγεί σε ταχύτερο πληθωρισμό και μέσω αυτού και σε υψηλότερες αυξήσεις των ονομαστικών μισθών άρα και του μοναδιαίου κόστους εργασίας. Η διαδικασία της πραγματικής σύγκλισης οδηγεί έτσι σε σύγκλιση και των μισθών, και αυτό καταγράφεται εμπειρικά και θεωρητικά ως αναπόφευκτο. Ως εκ τούτου, η λύση στο πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας βρίσκεται αποκλειστικά στην αναβάθμιση των ελληνικών προϊόντων, της διάθεσής τους, του γεωγραφικού προσανατολισμού των εξαγωγών και των λοιπών χαρακτηριστικών της παραγωγής, έτσι ώστε να μπορούν να διατεθούν στις διεθνείς αγορές χάρη στα ποιοτικά τους χαρακτηριστικά.

Πέραν αυτών, έχει ενδιαφέρον το γεγονός ότι από επεξεργασία των στοιχείων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προκύπτει πως το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος στην Ελλάδα, όσον αφορά το επίπεδό του (και όχι τον ρυθμό μεταβολής του) είναι το μικρότερο μεταξύ των 16 πιο ανεπτυγμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. στο διάγραμμα 1). Αυτό επιτεύχθηκε χάρη στις μεγάλες προόδους στην παραγωγικότητα της εργασίας στην Ελλάδα κατά την περίοδο 1996-2004, έτσι ώστε το επίπεδό της να πλησιάζει πλέον το 90% του μέσου όρου της ΕΕ-15. Οι εξελίξεις στην παραγωγικότητα και στο κόστος εργασίας αντανακλώνται και στο εισοδηματικό μερίδιο της εργασίας στο προϊόν: ενώ στην Ευρωπαϊκή

Ένωση των 15 ανήλθε το 2004 σε 68,0% του ΑΕΠ (σε τιμές συντελεστών παραγωγής), στην Ελλάδα ανήλθε σε 64,6%.

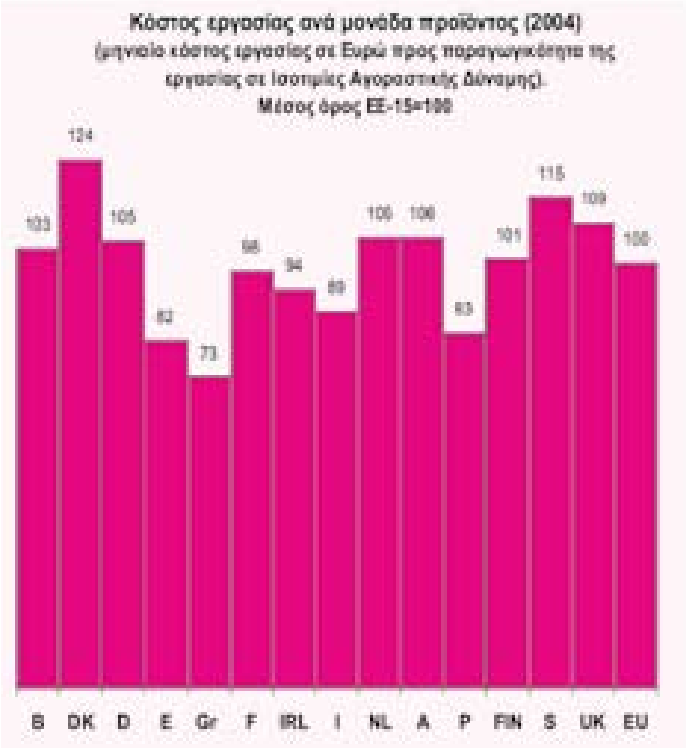

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων DGII

Τα αποτελέσματα αυτά διαφέρουν σημαντικά από όσα εκτέθηκαν στην περυσινή έκθεση του ΙΝΕ διότι υπήρξε σοβαρή αναθεώρηση των στοιχείων που περιέχονται στην βάση δεδομένων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και στα οποία βασίζονται οι αναλύσεις του ΙΝΕ. Οι διαφορές που προκύπτουν από την εν λόγω αναθεώρηση φαίνονται στον πίνακα 3 και δείχνουν ότι οι αυξήσεις των ονομαστικών και των πραγματικών αμοιβών, αλλά και του μοναδιαίου κόστους εργασίας (υπολογισμένου είτε σε ονομαστικούς είτε σε πραγματικούς όρους) ήταν τελικά πολύ μικρότερες από αυτές που είχαν δημοσιευθεί ένα έτος νωρίτερα.

Πίνακας 3

Σύγκριση στοιχείων εαρινών προβλέψεων ΕΕ 2004 και 2005

Ονομαστικές αποδοχές (ετήσιες % μεταβολές)		
	Άνοιξη 2004	Άνοιξη 2005
2002	8,7	9,5
2003	7,6	4,1
2004	7,0	5,8
2005	6,2	5,9
Πραγματικές αποδοχές (ετήσιες % μεταβολές)		
	Άνοιξη 2004	Άνοιξη 2005
2002	5,0	5,7
2003	4,0	0,7
2004	3,5	2,8
2005	2,8	2,7
Ονομαστικό κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος (ετήσιες % μεταβολές)		
	Άνοιξη 2004	Άνοιξη 2005
2002	4,7	5,6
2003	5,6	0,8
2004	4,7	4,4
2005	3,9	3,5
Πραγματικό κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος (ετήσιες % μεταβολές)		
	Άνοιξη 2004	Άνοιξη 2005
2002	0,8	1,6
2003	1,9	-2,6
2004	0,7	1,0
2005	0,7	0,3

Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

➤ 28 Μαρτίου 2005

Το ΚΕΚ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ στο πλαίσιο του Έργου «Δίκτυο Απασχολησιμότητας Απεξαρτημένων Ατόμων» που εντάσσεται στην Κοινοτική Πρωτοβουλία EQUAL για την καταπολέμηση των διακρίσεων και ανισοτήτων στην αγορά εργασίας, οργάνωσε (Γράβα Θάλεια) ημερίδα στο ξενοδοχείο «Αστόρια» με θέμα «Κοινωνική Αλληλεγγύη και Επανένταξη στην Αγορά Εργασίας των υπό απεξάρτηση και απεξαρτημένων ατόμων», στο Ηράκλειο Κρήτης σε συνεργασία με το περιφερειακό ΙΝΕ/ΓΣΕΕ Κρήτης. Στην ημερίδα παρεβρέθηκαν και απηύθυναν χαιρετισμό ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ κ. Χρ. Πολυζωγόπουλος, ο πρόεδρος του ΚΕΚ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ Περιφερειακού Κρήτης –Πρόεδρος Νομαρχιακής Επιτροπής Κατάρτισης και Απασχόλησης Ν. Ηρακλείου κ. Πλευράκης Μ. και ο αντινομάρχης κ. Μιχάλης Παπαγιαννάκης

➤ 12 & 13 Απριλίου 2005

Το ΚΕΚ-ΙΝΕ/ΓΣΕΕ (Συντονιστής φορέας της Α.Σ. "E-QUALITY") σε συνεργασία με τους εταίρους φορείς ΕΚΕΠΙΣ και ΕΕΤΑΑ, διοργάνωσε στον Πολυχώρο «Αθηναΐς» 3 Θεματικά Εργαστήρια με τίτλο: «Αναβάθμιση - Βελτίωση - Δικτύωση Δομών και Μετεξέλιξη σε Ενιαία Σημεία Επαφής».

Τα Θεματικά εργαστήρια υλοποιήθηκαν στο πλαίσιο του Κοινού Προγράμματος Εργασιών του Εθνικού Θεματικού Δικτύου 1: «Δικτύωση και Συντονισμός υπαρχουσών και νέων δομών και μετεξέλιξή τους σε one stop shop», το οποίο συντονίζει η Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης της Κ.Π. EQUAL, της Γενικής Γραμματείας Διαχείρισης Κοινοτικών και Άλλων Πόρων (Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας), και ειδικότερα της Θεματικής Προτεραιότητας 4.

Συγκεκριμένα, η υλοποίηση των εργαστηρίων αποτέλεσε τμήμα του πλάνου δράσης της Θεματικής Προτεραιότητας 4, με τίτλο: «Προδιαγραφές, κριτήρια, διαδικασίες ποιότητας με σκοπό την αναβάθμιση - βελτίωση - ενίσχυση δομών και τη μετεξέλιξή τους σε ενιαία σημεία επαφής». Για την υλοποίησή τους συνεργάστηκαν οι Αναπτυξιακές Συμπράξεις που συμμετείχαν στην ομάδα εργασίας της Θ.Π.4: «E-QUALITY» (Συντονίστρια Α.Σ.), «ΔΕΣΜΟΣ-EQUALITY», «DREAM», «ΔΕΣΠΑ», «ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ», «ΠΡΟΚΛΗΣΗ», «ΑΝΑΔΡΑΣΗ-ΙΣΤΟΣ», «ΚΕΜΜΕΠΑΠ-ΗΦΑΙΣΤΟΣ», «ΠΡΑΣΙΝΗ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ», «FORUM ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΟΧΗ» και «ΝΕΜΕΣΙΣ».

Το ΚΕΚ-ΙΝΕ/ΓΣΕΕ εκπροσώπησαν οι επιστημονικοί του συνεργάτες Βιβή Σιδηρά, Νατάσσα Μπέτζιου, Αδαμαντία Ζαβιτσάνου, Θάλεια Γράβα, Μαριάννα Τρικκαίου.

➤ 9 Μαΐου 2005

Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Γ. Ρωμανιάς) σε ημερίδα που διοργάνωσε το Ινστιτούτο Εργασίας Κύπρου με θέμα εισήγησης, «Οι προοπτικές της κοινωνικής ασφάλισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση στην Ελλάδα και την Κύπρο».

➤ 10 Μαΐου 2005

Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Άντα Σταμάτη) σε σεμινάριο που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια προγράμματος του ΚΕΘΙ για το 4ο ΤΕΕ Περιστερίου – τμήμα κομμωτικής με θέμα εισήγησης, «Ισότητα απασχόληση και εργασιακές σχέσεις».

➤ 14-15 Μαΐου 2005

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ διοργάνωσε σεμινάριο συνδικαλιστικής επιμόρφωσης στις Πρέ-

σπες για συνδικαλιστικά στελέχη Δυτικής Μακεδονίας. Η θεματολογία του σεμιναρίου αφορούσε την «Αναλογιστική Μελέτη του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ-Δέσμη προτάσεων» και εισηγητή τον επιστημονικό διευθυντή του ΙΝΕ Σ. Ρομπόλη, καθώς επίσης την «Οικονομική Πολιτική στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση» με εισηγητή τον επιστημονικό σύμβουλο του ΙΝΕ Χρ. Τριανταφύλλου.

➤ 20 Μαΐου 2005

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Π. Λ. Ρυλμόν) με εισήγηση «Περιφερειακή ανάπτυξη και απασχόληση», στη Τηλεδιάσκεψη που διοργάνωσε στη Σύρο το Περιφερειακό Ινστιτούτο Εργασίας Κυκλάδων της ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ σε συνεργασία με την Αναπτυξιακή Εταιρεία Κυκλάδων ΑΕ και την Ψηφιακή Ελλάς με θέμα «Προώθηση της Ανταγωνιστικότητας και Διασφάλιση της Απασχόλησης στη Ναυπηγική Βιομηχανία».

➤ 23 Μαΐου 2005

Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετείχε (Γ. Κουζής) στη παρουσίαση της έρευνας του ΙΝΕ Κύπρου με θέμα: «Ανεργία Απασχόληση και Ετεροαπασχόληση» με αντικείμενο εισήγησης «Η Ανασφάλεια των Νέων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη».

ΔΙΟΡΘΩΣΗ:

Στο τεύχος 116 της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ Απρίλιος 2005, η βιβλιογραφία αναφέρεται στο άρθρο με τίτλο, «Αξιολόγηση της νομοθεσίας για την υγιεινή και την ασφάλεια της εργασίας στην Ελλάδα» και όχι στο άρθρο «Εκτιμήσεις σχετικά με την επίπτωση της πρόσφατης αύξησης του ΦΠΑ στον πληθωρισμό και στην απασχόληση».

